

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123265325
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6123265325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa matky C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/XX, F. F., toho času bytom G. X, F. F., zastúpená JUDr. Radkou Rešutíkovou, advokátkou, so sídlom H. X, XXX XX F. F. a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. XXXXXXX XXXX/XX, F. F., zastúpeného JUDr. Martinom Dianiškom, LL.M., advokátom, so sídlom H. X, XXX XX F. F., o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/45/2023-119 zo dňa 26.06.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/45/2023-119 zo dňa 26.06.2023 v napadnutom výroku I., ktorým bol návrh matky zamietnutý a vo výroku III. o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) rozhodol, tak že výrokom I. návrh matky zamietol, výrokom II. konanie o návrhu otca na zverenie maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zastavil a výrokom III. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že matka sa návrhom podaným na okresnom súde dňa 23.03.2023 domáhala zvýšenia výživného na maloletého zo sumy 165,- Eur na sumu 280,-Eur mesačne, počnúc dňom 01.11.2022 s tým, že zameškané výživné by bol otec povinný uhradiť do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Svoj návrh odôvodnila tým, že naposledy bolo rozhodované o výživnom na maloletého v rámci rozvodového konania sp. zn. 37P/119/2022 zo dňa 03.10.2022, kedy bolo výživné na maloletého určené na základe rodičovskej dohody na sumu 165,- Eur mesačne.

3. Otec v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 14.06.2023 nesúhlasil so zvýšením výživného na maloletého. Poukázal, že uplynula doba pol roka od posledného rozhodovania o výživnom, nenastala zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala vyššie výživné na maloletého

4. Opatrovník na pojednávaní uviedol, že sociálnym zisťovaním v domácnosti matky boli zistené vhodné bytové podmienky pre maloletého. Na strane matky nenastali žiadne zmeny ohľadom rodinných ani sociálnych pomerov. Rovnako nenastali žiadne zmeny na strane otca. Rodičom bolo nariadené

absolvovať aj poradenský proces v rámci rozvodového konania, ktorý však absolvovali len každý individuálne. Rodičovská komunikácia je naďalej na veľmi zlej úrovni, styk otca s maloletým sa neuskutočňuje. Otec sa však zaujíma o školské výsledky maloletého priamo v škole. Na ORPZ je vedené vyšetrovanie z dôvodu zanedbania povinnej školskej dochádzky voči matke. V rámci sociálnej kurately bola nariadená spolupráca s akreditovaným subjektom Tenenet, kde rodičia absolvovali zatiaľ len individuálne stretnutie. Nakoľko sa zmenili matkine bytové podmienky, zvýšili sa jej výdavky, odporučil výživné na maloletého primerane zvýšiť jeho veku, potrebám, s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca. Poukázal, že výchovné opatrenie zo strany ÚPSVaR Banská Bystrica je bez časového ohraničenia. Súhlasil so späťvzatím návrhu otca ohľadom zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

5. Z opatrovníckeho spisu maloletého vyplýva, že naposledy bolo o výživnom na maloletého rozhodnuté v rámci rozvodového konania rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37P/119/2022-94 zo dňa 03.10.2022, právoplatným dňa 20.10.2022, kedy bolo manželstvo rodičov maloletého rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 165,- E mesačne. Styk otca s maloletým upravený nebol. Zároveň súd rodičom maloletého nariadil výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Banská Bystrica, vzhľadom na narušený vzťah rodičov, nekonštruktívnu komunikáciu, ako i odmietanie kontaktu maloletého s otcom. V tom čase mal maloletý 14 rokov, navštevoval 8. ročník základnej školy. Nemal žiadne záujmové platené krúžky. Bol zdravý, neužíval pravidelne žiadne lieky. Matka v tom čase bývala s deťmi v byte, kde žili spoločne ako rodina, jednalo sa o služobný byt, kde prenajímateľom bol zamestnávateľ otca. Už v tom čase bola matka vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej bývala jej starká a brat. Jej príjem podľa oznámenia zamestnávateľa bol v tom čase v priemere mesačne v čistom 639,49 Eur, poberala rodinné prídavky. Matka už v tom čase mala ďalšie 2 plnoleté deti, ktoré neboli odkázané na jej výživu. Otec v tom čase mal príjem vo výške v priemere mesačne v čistom 997,90 Eur s tým, že za mesiace január a február 2022 nepoberal žiadny príjem, uplatňoval si aj daňový bonus. Otec poberal aj invalidný dôchodok vo výške 359,20 Eur mesačne, príspevok na diétne stravovanie, bol vlastníkom aj 2 osobných motorových vozidiel. Podľa vyjadrenia otca s maloletým boli v kontakte osobne aj telefonicky. Rodičia už v tom čase medzi sebou mali nekonštruktívnu, narušenú komunikáciu.

6. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a právnu úpravu § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 78 ods. 3 Zákona o rodine okresný súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol vo veci opakovane rozhodnúť (znižiť, resp. zvýšiť výživné pre dieťa) je zmena pomerov, a to jednak na strane dieťaťa, ako aj na strane povinného rodiča, alebo na oboch stranách. V zmysle platnej judikatúry je potrebné prihliadnúť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu doterajšieho rozhodnutia, avšak tieto môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia.

7. Okresný súd mal preukázané, že naposledy bolo rozhodované o výživnom pred 9 mesiacmi, pričom matka podávala návrh na zvýšenie výživného po uplynutí 5 mesiacov od rozhodnutia o výživnom v rámci rozvodového konania. V tom čase mal maloletý 14 rokov, navštevoval 8. ročník základnej školy, zvýšené výdavky na maloletého v súvislosti so záujmovou činnosťou alebo zdravotnou starostlivosťou neboli žiadne. Matka mala na maloletého výdavky bežné veku maloletého. V súčasnosti má maloletý 15 rokov, navštevuje 8. ročník základnej školy, nakoľko ročník opakuje. Od septembra 2023 má nastúpiť na Súkromnú strednú školu obchodu a služieb v I., kde má podľa vyjadrenia matky bývať na internáte. Matka súdu preukázala, že by mali byť poplatky na internát v sume 60,- Eur mesačne, ostatné zvýšené výdavky na maloletého v súvislosti s nástupom na strednú školu nevedela okresnému súdu uviesť, nakoľko doposiaľ ešte nič neplatili. Matka tvrdila, že zmena pomerov nastala hlavne na jej strane z dôvodu, že boli nútení nájsť si iné bývanie po rozvode, musela sa s deťmi presťahovať do nájomného bytu, kde sú zvýšené výdavky v súvislosti s nájomným. Podľa matky zmena pomerov nastala aj na strane otca, nakoľko tento má aktuálne priateľku, jeho styk s maloletým je obmedzený. Potvrdila, že otec nemá dlh na výživnom, na maloletého pravidelne prispieva, zakúpil mu veci aj na sviatky a Vianoce. Okresný súd zdôraznil, že nie každá zmena pomerov odôvodňuje zmenu výšky výživného. V zmysle zaužívanej súdnej praxe a ustálenej judikatúry k zmene pôvodného rozhodnutia o výživnom môže dôjsť len vtedy ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je žiaduce a ani prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutia pre nepodstatnú zmenu v pomeroch účastníkov. Je potrebné prihliadať na všetky okolnosti,

ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnávaním tvrdených a preukázaných nových pomeroch s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovanej povinnosti) tak, ako boli zistené v predchádzajúcom rozhodnutí o výživnom, ktorým je rozhodnutie v rámci rozvodového konania pod sp. zn. 37P/119/2022.

8. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na strane maloletého ani na strane rodičov nedošlo k takej podstatnej zmene pomeroch závažnejšieho charakteru, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného. Pokiaľ matka svoj návrh na zvýšenie výživného odôvodňovala zvýšením nákladov v súvislosti s bývaním, tak okresný súd aj s prihliadnutím na vyjadrenie právneho zástupcu otca poukázal na to, že matka je vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej je vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania jej starej matky. Jedná sa podľa vyjadrenia matky o dvojizbový byt. V danom prípade tak nič matke nebráni, aby užívala tento byt spoločne so svojou starou matkou i svojimi deťmi, vrátane maloletého a z tohto dôvodu ušetrila finančné prostriedky, ktoré aktuálne vynakladá na bývanie v prenájme. Podľa okresného súdu nie je relevantné to, že matka poukazovala na zachovanie jej určitého štandardu, že je naučená bývať s deťmi sama v rámci domácnosti, nakoľko uvedená skutočnosť spojená s navýšením nákladov v súvislosti s platením nájomného, nemôže byť z tohto dôvodu automaticky daná na ťarchu otcovi vo forme platenia zvýšeného výživného na maloletého syna. Matka už v rámci rozvodového konania mala vedomosť, že byt, ktorý s deťmi obývala, je poskytovaný zo strany zamestnávateľa otca ako služobný byt, a že nájomcom je otec. V súvislosti s bývaním matky okresný súd tiež poukázal na to, že nájomná zmluva na nájomný byt je na meno 4 nájomcov – matky, maloletého a 2 plnoletých detí matky, ktorých povinnosťou je taktiež podieľať sa na nákladoch súvisiacich s domácnosťou a bývaním, nakoľko títo už neštudujú, plnoletá dcéra je zamestnaná a plnoletý syn je už dlhšiu dobu nezamestnaný, bez príjmu.

9. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že nemal preukázanú ani zmenu pomeroch v príjmových pomeroch rodičov. Príjem matky sa od posledného rozhodnutia mierne zvýšil. V čase posledného rozhodnutia o výživnom mala matka podľa oznámenia zamestnávateľa príjem 639,49 Eur mesačne v čistom. Aktuálne jej príjem je podľa oznámenia zamestnávateľa priemerne mesačne v čistom 726,72 Eur, teda jej príjem sa zvýšil o cca 87,- Eur mesačne. Matka naďalej poberá aj rodinné prídavky na maloletého, ktoré sú aktuálne v sume 60,-Eur mesačne, uplatňuje si aj daňový bonus na maloletého, ktorý v čase pôvodného rozhodnutia nepoberala a tento je v súčasnosti vo výške 140,- Eur mesačne. Okresný súd poukázal na to, že na preklopenie nepriaznivého obdobia súvisiaceho s infláciou a zvyšovaním cien potravín však slúžia matke aj štátom poskytované sociálne príspevky vo forme zvýšených rodinných prídavkov i daňového bonusu, ktoré môžu byť podporné s výživným zo strany povinného rodiča taktiež použité na úhradu potrieb maloletého dieťaťa. Na strane otca mal okresný súd preukázanú zmenu pomeroch, a to čiastočne zvýšením jeho príjmu za posledných 12 mesiacov na sumu 997,54 Eur mesačne v čistom v priemere, avšak od 02/23 za mesiac február, marec, apríl 2023 bol priemerný čistý mesačný príjem otca len vo výške 879,73 Eur. Z uvedeného dôvodu sa aktuálne príjem otca znížil cca o 98,- Eur mesačne. Otec naďalej poberá aj invalidný dôchodok, v súčasnosti vo výške 401,60 Eur mesačne i príspevok na diétne stravovanie vo výške 21,76 Eur mesačne. Otec má naďalej zvýšené výdavky v súvislosti so svojim zdravotným stavom, čo preukazuje aj poberanie invalidného dôchodku a príspevku na diétne stravovanie zo strany ÚPSVaR Banská Bystrica. Pokiaľ matka poukazovala, že došlo k zmene pomeroch na strane maloletého v súvislosti s jeho nástupom na strednú školu od septembra 2023, s čím budú spojené zvýšené výdavky, tak okresný súd poukázal nato, že matka okrem platby za internát v sume 60,- Eur mesačne nepreukázala súdu žiadne iné navýšené náklady na maloletého. Súd rozhoduje k stavu a vykonanému dokazovaniu, ktorý je v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, neprihliada na náklady, ktoré ešte len vzniknú v budúcnosti a v čase rozhodnutia súdu nie sú žiadnym spôsobom ani len osvedčené. V čase rozhodovania okresný súd nevedel posúdiť, aké budú zvýšené výdavky na maloletého v súvislosti s jeho nástupom na strednú školu, a či tieto vôbec budú zvýšené, či práve matke sa neznížia výdavky napr. v súvislosti s bývaním, so stravou, vzhľadom na to, že maloletý bude počas bežného školského týždňa na internáte, mimo miesta bydliska. Vzhľadom na vykonané dokazovanie okresný súd nemal preukázanú takú zmenu pomeroch, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloletého, preto návrh matky v celom rozsahu zamietol.

10. Okresný súd dal do pozornosti, že otec si plní pravidelne vyživovaciu povinnosť v zmysle súdneho rozhodnutia, nemá žiadny dlh na výživnom. Skutočnosť, že sa otec s maloletým aktuálne nestretáva je vplyvom aj vyhrtených a narušených vzťahov v rodine, porozchodovej situácie medzi rodičmi, kedy je okresný súd toho názoru, že porozchodová situácia je nezvládnutá práve zo strany matky vo vzťahu k

otcovi maloletého, čo preukazuje aj uložené pokarhanie v rámci priestupkového konania matke. Tieto narušené rodinné vzťahy budú riešené prostredníctvom výchovných opatrení, ktoré sú maloletému i rodičom nariadené v rámci rozvodového konania (poradensko-psychologický proces), ako i v rámci rozhodnutia ÚPSVaR Banská Bystrica v súvislosti so záškoláctvom maloletého. S poukazom na § 29 CMP, keďže otec využil svoje dispozičné právo s návrhom ohľadom zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a zobral tento v celom rozsahu späť, pričom matka, ako aj opatrovník maloletého so späťvzatím návrhu súhlasili, okresný súd konanie v tejto časti zastavil. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP.

11. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, prostredníctvom právnej zástupkyne (č.l. 135 spisu), z dôvodov § 365 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu v § 365 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na mal. A. B. rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 37P/119/2022 zo dňa 3.10.2022 uplynul temer polrok, nakoľko v odôvodnení napadnutého rozsudku sa okresný súd odvoláva na časový aspekt, že neuplynulo dlhšie časové obdobie, podľa odvolateľky, nie je ani tak podstatný časový horizont od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ako viditeľná zmena pomerov v tom smere na strane maloletého, nakoľko žije v spoločnej domácnosti s matkou, že matka bola nútená po právoplatnosti rozsudku o rozvode č.k. 37P/119/2022, teda od dátumu 1.11.2022 sa presťahovať s 3 deťmi do nájomného bytu. Výška nájmu činí aktuálne 600 Eur mesačne, zároveň matka musela zložiť depozit vo výške 900 Eur jednorazovo. Maloletý syn má od septembra 2023 nastúpiť na strednú odbornú školu obchodu a služieb, o čom matka predložila aj potvrdenie, ktoré tvorí súčasť spisu. Poplatky za internát by mali byť v sume 60 Eur mesačne.

12. V odvolaní matka uviedla, že okresný súd jej v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia zdôraznil, že je vlastníčkou nehnuteľnosti a to 2 izbového bytu, kde má právo doživotného užívania jej starká vo veku 86 rokov. Odvolateľka uviedla, že ide o dvojizbový byt, ktorý nedisponuje ani zariadením, resp. vybavením bytu, v byte nie sú umiestnené 3 postele, teda nie je potrebný počet postelí, skriň, kde by si mohli zložiť súrodenci veci, potrebný počet stolíkov na písanie. Zdôraznila stiesnené podmienky na bývanie. Je nemysliteľné, aby dvojizbový byt obývalo 5 ľudí. Deti potrebujú svoj priestor na sebarealizáciu pre svoje záujmy. Pokiaľ ide o osobu starej mamy poukázala na vysoký vek, na jej zdravotný stav, ktorý rovnako už nie je dobrý, potrebuje svoj kľud, všetko jej vadí, na všetko upozorňuje, keďže je to osoba vyššieho veku. Presťahovanie do 2 izbového bytu, by bolo na úkor všetkých. Išlo by o narušenie životného priestoru, režimu nielen starej matky, ktorá chce dožiť starobu pokojne, ale aj narušenie priestoru 3 detí. Na základe týchto skutočností nie je vhodné, aby sa matka presťahovala do predmetného bytu.

13. Matka v odvolaní uviedla, že okresný súd uvádzal otcov príjem 879,73 Eur po zaokrúhlení 880 Eur, otec pracuje pre ŽSR, plus je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 400 Eur, spolu mesačný príjem otca teda vo výške činí suma 1280 Eur, plus zároveň si privyrába otec s aktuálnou družkou predajom langošov a výčapom piva na jarmokoch, realizuje stánkový predaj, nakoľko otcov brat má v prenájme stánky na týchto jarmokoch, sú to rôzne miesta kde chodia podnikat' a predávať langoše Sereď, Prešov, Brusno, príjem za tento predaj sa pohybuje v sume od 150 Eur za deň siaha až do sumy za 1000 Eur 3 dni, čo činí otcov vedľajší príjem 150 Eur za deň x 3 450 Eur za 7 dní 150 x 7 1050 Eur, matka poukazuje na tú skutočnosť, že otec si takto bočne privyrába. Týmito aktivitami, v rámci ktorých podniká otec so svojou aktuálnou družkou, sa otec ani netají, pretože z tohto predaja langošov, umiestňuje aj fotky na sociálnych sieťach, a to facebook. Matka v priebehu konania doložila fotografiu otca s aktuálnou družkou pri predaji langošov, ktorá sa stala súčasťou spisu. Spolu s vedľajším príjmom otca k zárobku spolu výsledná suma zárobku činí podľa matky zhruba 1430 Eur. Matkin mesačný príjem bol uvedený v odôvodnení rozsudku vo výške 726 Eur mesačne. Pri porovnaní príjmu matky a otca - už samotný rozdiel v príjmoch rodičov maloletého je viditeľný otec má o 1/2 vyšší príjem ako matka. Okresný súd ponechal tento badateľný rozdiel v príjmoch rodičov maloletého bez povšimnutia a vôbec sa tejto skutočnosti v odôvodnení rozhodnutia nevenoval. Otec je vlastníkom dvoch motorových vozidiel, a to JEEP CHKROKKEE, ktorý údajne predáva aktuálne v sume 5000 Eur a Citroen XARA v hodnote 2000 Eur a výdavky s tým spojené, STK, poistenie vozidiel sú to výdavky nadštandardné, výživné má však prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami rodiča. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd nevenoval náležitú pozornosť týmto skutočnostiam. Otec vynaložil finančné prostriedky neefektívne a kúpil si do svojej domácnosti CBL - Party box reproduktor v hodnote 1300 Eur, pričom okresný súd nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť pri stanovovaní výšky výživného.

14. V odvolaní matka uviedla, že otec investoval väčší finančný obnos v sume 4000 Eur do zariadenia svojho 3 izbového bytu. Otec síce uvádza, že aktuálna družka žije s ním v 3 izbovom byte sporadicky a že mu neprispieva na tento byt a domácnosť a zároveň sa odvoláva na skutočnosť, že zariadenie do bytu nekúpil v hodnote 4000 Eur, ale že toto doniesla družka do predmetného bytu ako dar. Na jednej strane udáva, že družka žije s ním občas, na druhej strane uvádza, že zariadenie do bytu priniesla v hodnote 4000 Eur práve ona ak dar. Otec podáva zavádzajúce informácie skreslené, s úmyslom vyhnúť sa svojej povinnosti, prispievať na syna zvýšeným výživným. Matka žiada priznať zvýšené výživné na maloletého syna odo dňa 1.11.2022, odkedy jej stúpili náklady na bývanie v súvislosti s presťahovaním sa do nájomného bytu. Rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia, než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázateľných oprávnených potrieb dieťaťa. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná vyživovacia povinnosť, trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, kto a v akej miere sa osobne stará o dieťa, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie nevyhnutné vynaložiť. Javí sa, že otec je schopný v rámci svojich možností a majetkových pomerov prispievať na syna zvýšeným výživným. Navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/119/2022 zo dňa 3.10.2022 v časti o určení vyživovacej povinnosti otca A. B., nar. X.XX.XXXX, na maloletého syna A. B., nar. X.XX.XXXX tak, že výživné na maloletého sa zvyšuje zo sumy 165 Eur mesačne na sumu 280 Eur mesačne s účinnosťou od 1.11.2022, k rukám matky maloletého vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné sa otcovi povoľuje splácať v 20 Eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok k rukám matky maloletého. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

15. K doručenému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, matka maloletého dieťaťa podala voči rozhodnutiu okresného súdu odvolanie. Výška výživného na mal. dieťa bola upravená rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 37P/119/2022 zo dňa 03.10.2022, právoplatným dňa 20.10.2022, vo veci rozvodu a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, kedy bol otec zaviazaný prispievať na výživu mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 165,- Eur mesačne. Vzhľadom k uvedenému sa úrad pridrižiava svojho písomného vyjadrenia, nakoľko matke sa zmenili bytové podmienky a spolu s nimi sa jej zvýšili výdavky, úrad odporúča súdu, aby návrhu matky vyhovel a výživné na mal. A. zvýšil primerane jeho veku a potrebám s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca.

16. K doručenému odvolaniu matky sa vyjadril písomne otec (č.l. 154 spisu), ktorý považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správne a zákonné rozhodnutie. Okresný súd zistil skutkový stav úplne, na základe dostatočne vykonaného dokazovania, vec následne správne právne posúdil a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Matka sa domáhala zvýšenia výživného na maloletého syna tvrdiac, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov na strane maloletého, nakoľko žije v spoločnej novej domácnosti s matkou a rovnako tak od septembra 2023 má maloletý nastúpiť na strednú odbornú školu obchodu a služieb, s čím budú spojené ďalšie výdavky. K zvýšeným výdavkom matka uvádzala len poplatok za internát, ktorý má byť vo výške 60,- Eur. Žiadne iné výdavky ani neuvádzala, ani nepreukazovala. Podľa otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by bola podstatná a ktorá by preto odôvodňovala zvýšenie výživného. Nestotožnil sa s argumentmi matky. Otec nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti; matka naproti tomu je vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorú môže (spolu)užívať bez platenia nájomného. Výlučne v dôsledku jej rozhodnutia sa presťahovala do rozmerného nájomného bytu, za užívanie ktorého má platiť ňou tvrdené nájomné, pričom súčasne od dvoch (zo štyroch) plnoletých členov tejto domácnosti (s ukončenou prípravou na povolanie) nijako nepožaduje, aby sa podieľali na nákladoch tejto domácnosti a tieto náklady automaticky prenáša na otca maloletého A.. K uvedenému sa prvostupňový súd vyjadril v ods. 26. napadnutého rozsudku. Ak okresný súd poukázal na skutočnosť, ktorú otec maloletého uviedol aj v písomnom vyjadrení, že zmluva o nájme bytu, v ktorom aktuálne matka aj s maloletým býva, je postavená na 4 nájomcoch – matka, maloletý syn, 2 plnoleté (neštudujúce) deti, ktoré sú rovnako tak povinné podieľať sa na nákladoch súvisiacich s domácnosťou a bývaním. Existujú aj iné možnosti, ktoré by mal súd zohľadniť, napr. že matka môže zabezpečiť bývanie pre starú mamu v inom, menšom byte s nižším nájomným a ona s maloletým A., prípadne aj s ostatnými plnoletými deťmi môže užívať dvojizbový byt v jej výlučnom vlastníctve. Tvrdenia matky, že otec maloletého si privyrába predajom langošov a výčapom piva na jarmokoch a že otec si

takto vie zarobiť údajne až do 1050,- Eur otec považuje len za špekulácie. Otec pracuje na zmeny, nie je časovo možné, aby si ešte pravidelne brigádnicke popri svojej práci pravidelne privyrábal takouto činnosťou s matkou tvrdým príjmom. Aj skutočnosti tvrdené matkou o výdavkoch otca, ktorý podľa nej má neefektívne míňať peňažné prostriedky, kupovať nepotrebné veci a investovať väčší finančný obnos do zariadenia nájomného 3 izbového bytu sú taktiež nepravdivé, ničím nepreukázané špekulácie. Okresný súd v ods. 26. rozsudku konštatuje, že „Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na strane maloletého, ani na strane rodičov nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov závažnejšieho charakteru, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného.“ Dôležitým kontextom pre rozhodnutie vo veci je aj zistenie súdu prvej inštancie, že sa otec s maloletým aktuálne nestretáva v dôsledku vplyvu matky a vyhrotených / narušených vzťahov v rodine, najmä porozchodovej situácie medzi rodičmi, kedy je súd názoru, že porozchodová situácia je nezvládnutá práve zo strany matky vo vzťahu k otcovi maloletého, čo preukazuje aj uložené pokarhanie v rámci priestupkového konania matke. Nakoľko nedošlo k takej zmene pomerov na strane maloletého alebo na strane rodičov, ktorá by podmieňovala zmenu výšky výživného, súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

17. K doručenému vyjadreniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník (č.l. 161 spisu) a uviedol, že sa pridriava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 01.08.2023 a odporúča súdu, aby návrhu matky vyhovel a výživné na mal. A. zvýšil primerane jeho veku a potrebám s prihliadnutím na možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

19. Odvolací súd uvádza, že v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu matky, tak odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať jej za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

20. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľka ani netvrdila.

21. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že matka v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj matka (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa §

383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

22. Matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

23. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

24. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

25. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané matkou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná v napadnutom rozhodnutí s prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

26. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

27. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

28. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh matky na zvýšenie výživného zo strany otca na maloletého, o ktorom bolo rozhodované naposledy v rámci rozvodového konania sp. zn. 37P/119/2022 zo dňa 03.10.2022, kedy bolo výživné na maloletého určené na základe rodičovskej dohody na sumu 165,- Eur mesačne. Okresný súd konštatoval, že príjem matky sa od posledného rozhodnutia mierne zvýšil, keďže v čase posledného rozhodnutia o výživnom mala matka podľa oznámenia zamestnávateľa príjem 639,49 Eur mesačne v čistom v čase rozhodovania v prejednávanej veci, teda aktuálne jej príjem je podľa oznámenia zamestnávateľa priemerne mesačne v čistom 726,72 Eur, teda jej príjem sa zvýšil o cca 87,- Eur mesačne, tiež poberá aj rodinné prídavky na maloletého, ktoré sú aktuálne v sume 60,-Eur mesačne,

uplatňuje si aj daňový bonus na maloletého, ktorý v čase pôvodného rozhodnutia nepoberala a tento je v súčasnosti vo výške 140,- Eur mesačne. Matka tvrdila, že zmena pomerov nastala hlavne na jej strane z dôvodu, že boli nútení nájsť si iné bývanie po rozvode, nakoľko sa musela presťahovať aj s 3 deťmi do nájomného 3-izbového bytu, kde výška nájmu je aktuálne 600,- Eur mesačne, pričom musela uhradiť aj depozit v sume 900,-Eur jednorazovo. Matka žiadala priznať zvýšené výživné na maloletého syna odo dňa 1.11.2022, odkedy jej stúpili náklady na bývanie v súvislosti s presťahovaním sa do nájomného bytu, mala za to, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov na jej strane. Okresný súd v rovine týchto tvrdení konštatoval, že matka je vlastníkom nehnuteľnosti - dvojizbového bytu, na ktorom síce je vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania jej starej matky, avšak výlučným vlastníkom je matka a neboli tvrdené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by matke bránili, aby užívala tento byt spoločne so svojou starou matkou i svojimi deťmi, vrátane maloletého a z tohto dôvodu ušetrila finančné prostriedky, ktoré aktuálne vynakladá na bývanie v prenájme. V danom prípade nielen podľa okresného súdu, ale ani podľa odvolacieho súdu, nie je relevantné to, že matka poukazovala na zachovanie jej určitého štandardu, že je naučená bývať s deťmi sama v rámci domácnosti, nakoľko uvedená skutočnosť spojená s navýšením nákladov v súvislosti s platením nájomného v celej jeho výške nemôže byť automaticky prenesená na ťarchu otcovi vo forme platenia zvýšeného výživného na maloletého syna. Navyše matka už v rámci rozvodového konania mala vedomosť, že byt, ktorý s deťmi obývala, je poskytovaný zo strany zamestnávateľa otca ako služobný byt, kde nájomcom je otec. V súvislosti s bývaním matky, okresný súd tiež, podľa odvolacieho súdu vecne správne, zvýraznil, že nájomná zmluva, na ktorú poukazovala matka na nájomný byt je na meno 4 nájomcov – matky, maloletého a 2 plnoletých detí matky, ktorých povinnosťou je taktiež podieľať sa na nákladoch súvisiacich s domácnosťou a bývaním, nakoľko títo už neštudujú, plnoletá dcéra je zamestnaná a plnoletý syn je už dlhšiu dobu nezamestnaný, bez príjmu, pričom odvolací súd na základe odvolania matky nemal priestor odkloniť sa od týchto záverov okresného súdu. Ak v odvolaní matka odôvodňovala, že presťahovanie do 2 izbového bytu, by bolo na úkor všetkých, išlo by o narušenie životného priestoru, režimu nielen starej matky, ktorá chce dožiť starobu pokojne, ale aj narušenie priestoru 3 detí, na základe týchto skutočností podľa matky nie je vhodné, aby sa presťahovala do predmetného bytu, tak potom odvolací súd má za to, že na strane matky nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov závažnejšieho charakteru, ktoré by odôvodňovali zmenu výšky výživného. Tak, ako už uviedol i okresný súd je potrebné na tomto mieste zvýrazniť, že súd rozhoduje k stavu a vykonanému dokazovaniu, ktorý je v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, neprihliada na náklady, ktoré ešte len vzniknú v budúcnosti a v čase rozhodnutia súdu nie sú žiadnym spôsobom ani len osvedčené.

29. Vo vzťahu k príjmu otca okresný súd uviedol, že mal preukázanú zmenu pomerov, a to čiastočne zvýšením jeho príjmu za posledných 12 mesiacov na sumu 997,54 Eur, mesačne v čistom v priemere, avšak od 02/23 za mesiac február, marec, apríl 2023 bol priemerný čistý mesačný príjem otca len vo výške 879,73 Eur. Z uvedeného dôvodu sa príjem otca znížil cca o 98,- Eur mesačne. Otec naďalej poberá aj invalidný dôchodok vo výške 401,60 Eur mesačne i príspevok na diétne stravovanie vo výške 21,76 Eur mesačne, ktoré skutočnosti zostali matkou nenamietanými, a to záver okresného súdu, že otec má naďalej zvýšené výdavky v súvislosti so svojim zdravotným stavom, čo preukazoval aj poberaním invalidného dôchodku a príspevku na diétne stravovanie zo strany ÚPSVaR Banská Bystrica. Matka v odvolaní uviedla, že otec maloletého si privyrába predajom langošov a výčapom piva na jarmokoch a že otec si takto vie zarobiť údajne až do 1050,- Eur, čo však zostalo len v rovine jej tvrdení, bez ďalšieho ktoré skutočnosti ani nevyplývajú (v rovine označenia) z konkrétnych dôkazov. Predmetná brigádnická činnosť bola predmetom výpovede otca pre okresným súdom, ktorý uviedol, že nie je pravdou, že by si nejako brigádniccky privyrábal predajom občerstvenia, jeho brat má bufet s priateľkou a on s priateľkou mu občas niekedy vypomáha, nedá sa mu tam vždy pracovať, nakoľko tiež pracuje na zmeny, za túto výpomoc má od brata len nejakých 20,- Eur. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že pracuje na zmeny, a že nie je časovo možné, aby si ešte pravidelne brigádniccky popri svojej práci pravidelne privyrábal takouto činnosťou s matkou tvrdeným príjmom, čo zostalo bez reakcie matky. Oproti tvrdeniam matky uvádzaným v konaní ohľadom vlastníctva otca, a to dvoch motorových vozidiel, o investovaní väčšieho finančného obnosu v sume 4000 Eur do zariadenia „svojho 3 izbového bytu“ vynaložených výdavkoch spojených s motorovými vozidlami, STK, poistenie vozidiel, ktoré sú podľa matky nadštandardné výdavky, s tým že výživné má však prednosť pred akýmikoľvek inými výdavkami rodiča, odvolací súd poukazuje na závery okresného súdu v rovine vlastníctva matky - 2 izbový byt a z tohto vlastníctva plynúce možnosti matke. Ak matka vyhodnotila, že otec vynaložil finančné prostriedky neefektívne a kúpil si do svojej domácnosti CBL - Party box reproduktor v hodnote 1300 Eur, pričom vyčítala okresnému súdu, že nebral do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné

vynaložiť pri stanovovaní výšky výživného, tak potom je podľa odvolacieho súdu potrebné poukázať na uvedenie matky, že výška nájmu ňou prenajatého bytu je aktuálne 600,- Eur mesačne, pričom musela uhradiť aj depozit v sume 900,-Eur jednorazovo.

30. Zmena výšky vyživovacej povinnosti, ktorá bola predmetom konania aj v tomto prípade, je možná iba vtedy, ak došlo na strane výživou povinných osôb alebo výživou oprávnenej osoby k zmene pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Pritom postačuje, ak k podstatnej zmene pomerov dôjde čo i len na strane jedného zo subjektov právneho vzťahu výživného na dieťa. Zmenu pomerov na strane maloletého, tak súdom prvej inštancie, ako ani odvolacieho súdu zistená nebola. Zo strany matky nebola zmena pomerov maloletého preukázaná. Tak podľa okresného súdu ako i podľa krajského súdu zmena pomerov, ktorá by mohla spočívať v prechode maloletého na strednú školu preukázaná nebola, zostala len v rovine tvrdení matky, teda, že by mali byť poplatky na internát v sume 60,- Eur mesačne, ostatné zvýšené výdavky na maloletého v súvislosti s nástupom na strednú školu nevedela okresnému súdu uviesť ani označiť. Matka tvrdila, že zmena pomerov nastala hlavne na jej strane z dôvodu, že boli nútení nájsť si iné bývanie po rozvoде, musela sa s deťmi presťahovať do nájomného bytu, kde sú zvýšené výdavky v súvislosti s nájomným, ku ktorým sa odvolací súd vyjadril vyššie. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že k zmene pomerov odôvodňujúcich zvýšenie výživného nedošlo tak na strane maloletého ani rodičov.

31. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Odvolací súd po preskúmaní danej veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, včítane výroku o trovách prvoinštančného konania, vychádza zo správneho skutkového a právneho záveru, je odôvodnený riadne a správne, preto sa odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP a v celom rozsahu na ne odkazuje.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by oprávňovala súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 55 CMP.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).